

Hispani. iuris amouendi Curatos.

Veneris 20. Aprilis 1640.

K. 14

or

DOMINI dixerunt dandum esse mandatum de manutencendo Eminentiss. D. Card. Archiepiscopo in possessione vel quasi amouendi curatos ab exercitio curæ animarum ad nutum, & liberam eius voluntatem in tota Diocesi Hispaniæ. Licet enim in materia manutentionis sufficientem leviores probations Menoch. de retinere, reme. vlt. num. 34. Seraph. decis. 624. num. 5. Ludonis decis. 275. num. 10. & unicus testis admittatur Menoch. Seraph. ubi sup. Rota decis. 375. num. 1. part. 3. diuers. & in iuribus incorporalibus vacuum actum suffragari tradat plenè Rota decis. 17. num. 1. par. 2. diuers. Rota in cap. cum Ecclesia num. 52. & 53. de caus. poss. & propr. Alex. cons. 74. num. 16. lib. 4. Cravett. cons. 124. num. 4. Hic tamen multiplices, & abundantes probationum species habemus.

Et primo plures testes deponentes ex certa scientia de visu per spacium 40. annorum, & amplius; & abinde supra de auditu senioribus recententibus etiam plurimos actus positivos dictæ amotionis liberae sine causa sum. num. 5. & similares depositiones probare ad effectum manutentionis tradit Posth. obser. 19. num. 2. 4. & 5.

Si mō talis depositione cum habeat requisita gis. in cap. 1. de pre script. in 6. facit plenam probationem, non solum ad effectum manutentionis, sed etiam in petitorio, etiam in materia contra ius Abb. in cap. cum venissent, num. 8. de instit. Rot. decis. 685. num. 3. par. 1. recent. & decis. 595. num. 4. par. 1. diuers. Franc. in cap. cum persona in fin. de priuile. in 6.

Secundo alios testes qui licet fuerint examinati contra diuersas personas, adhuc tamen faciunt pleam probationem, cum deponant super statu rei ad recti. in l. ingenium ff. de stat. homin. Ludonis. decis. 498. num. 9. Causal. decis. 575. num. 8. Et saltē negari non potest quin magnum faciant administricum, cum iuxta corū dicta ad fauorem Archiepiscopi fuerit indicatum Buratt. decis. 488. num. 3. Rot. decis. 101. num. 12. part. 5. recent.

Et hæc quidem quasi possessio suffragatur D. Archiepiscopo contra omnes curatos, cum certi iuris sit in vniuersalibus quasi possessionem de uno actu extendi ad omnes alios comprehensos, sub eadem specie ut dixit Rota in allegata decis. 17. par. 2. diuers. num. 3. & tradunt communiter Petr. Cyn. Salycet. & ali. in l. 1. C. de emancip. liber. Bald. Casir. Iaf. in l. imperium ff. de iurisdictione omn. iud. Alex. cons. 68. num. 18. lib. 2. Socii. caus. 111. num. 3. lib. 1. & ratio est quia magis attenditur causa vniuersalis actuuum, quam ipsum exercitium particularē Bald. in l. 1. in 2. lectura C. de emancip. liber. Felin. in cap. auditio. num. 19. de prescript. & siue dictum in Aliisten antiquitat. 16. Ianuarij 1617. coram bono. merc. Remboldo.

Tertio tres sententias conformes, quæ transitum fecerunt in rem iudicata declarantes dignitatem Archiepiscopalem posse liberem, & ad suum nutum, & voluntatem etiam sine causa remouere curatos, quæ sententiae & mandata de amouendo probant possessionem, D. mens Decan. decis. 14. num. 3. Rot. dec. 101. num. 4. post Pacific. decis. 115. num. 4. & 252. num. 3. Posth. qui idem tradit obser. 29. num. 2.

E 2

Quarto exhibitis mandatis de munitione. Primo à Provisor, altero à Dr Nuncio, quæ mandata dantur solis possidentibus vel quasi Mantie. dec. 252. n^o.

2. Causal. decis. 66. num. 2. post Zacob. de oblig. Cam. Posth. obseru. 29. num. 10.

Que licet in hoc iudicio posse sorio satis superq. adgreditur, in eam tamen sententiam facilius inclinarunt Domini attentis infra scriptis.

Et primum quod Archiepilocus Hispanensis est Parochus vniuersalis in tota sua Diœcesi, & admissus curam animarum per Curatos a locutum amouibilis teste Rota in Hispalen. primiaria 15. Maij 1622. coram D. meo Nauarro decis. 166. num. 15 post Posth. de manuente. & decis. 480. par. 1. recent. in fin. & in Hispalen. decimaria coram D. meo Verospio 2. Mart. 1635. Vbi etiam dictum in Diœcesi Hispanae nullas esse Parochias distinctas, sed curam residere peces Archiepiscopū. Vnde infertur nullum adesse beneficium curatū ut tradit. Gonzal. glos. 6. m^o. 65.

Secundo attento statuto condito in limite fundationis beneficiū summ. num. 7. quo cauetur quod omnes Curati omtium Ecclesiarū sint in manibus Prelati, qui dictas Ecclesiās possit commendare persone sibi beneuise & que ad beneplacitum suum. Considerando primo illa verba sint in manibus Prelati, quæ inueniat quod deputandi exercitio cure animarum in dictis Ecclesijs p̄deant à libera voluntate Archiepiscopi, duxa metaphora ab eo quod in manibus habemus, cuius retinendi vel dimittendi libera potestas pendet a nostra voluntate, vt declarat Rebuff in l. mulieris appellatione 13. S. res ab eſſe vers. secunda nota ff. de verb. signif. considerando etiam verbum commendare, quod ait aliud est, quam depōnere text. est in l. Locius Titius 14 ff. deposit. l. commendare 186 ff. de verb. signif. Gonzal. Super reg. 8. glos. 5. §. 8. num. 38. Put. decis. 22. num. 2. lib. 1. Deponens autem potest ad sui libitum repeteret quod depositum, nec propter ea contra illum Depositario datur manutentio, sed bene ē conuerso; & ratio est quia omnimoda possessio depositi est penes deponentem, §. p̄sudere iſtit. de interdict. Posth. obseru. 52. num. 4. Considerando denique illa verba persone sibi beneuise & que ad sum beneplacitum, ex quibus clare elicetur huiusmodi curas nō esse perpetuas, sed duraturas ad tēp̄ regulandum à beneplacito Archiepiscopū, quod etiam comprobant testes, & sententiae supradictæ, dum continent Archiepiscopum ad sui libitum, & voluntatem posse dictos Curatos amouere, id enim importat verbum ad ministrum. Garz. par. 1. cap. 2. n°. 35. Felin. in cap. per tuas de maior. & obed. num. 3. Rota decis. 778. num. 1. par. 1. divers. & etiam verbum videntis, quod liberam, & non regulatam significat Garz. ubi supra num. 85. Menoch. de arbitr. lib. 1. q̄. 7. Felin. in cap. 1. de constitut. sub num. §1. & sicut dictum in Hispalen. iuris nominandi 21. Maij 1638. coram D. meo Carrillo. 8. cap. 1. in p̄sonis.

Tertio attento tenore deputationis fieri solite per viam simplicis licentiae de exercendo officium Curati nomine ipsius Archiepiscopi (de quibus mentionem facit Rota d. c. 480. num. 1. par. 1. recent.) & videtur est summ. n°. 8. quod sonat in simplex praecarium, quod potest ad libitum reuocari. l. 1. ff. de prebend. ex quo sit ut possessio praecaria dicatur iniusta siata voluntate Domini. Arein. in §. recente. num. 8. iſtit. de interdict. In iſsq. itē tīs Curati appellantur seruitores, vnde tanquam tales possunt quandcumque amoueri, sicuti seruitores in privata domo, vt dixit Rota decis. 50. num. 1. versum quia de excess. pr. prebend. in antiquiſſi que tanquam seruitoriibus certum salarium pendit solet, certi & obuentiones & emolumenta hoc ipso salario nomine assignantur, vt habetur in allegata decis. 166. num. 11. post Posth. de manu.

Non obstat, quod huiusmodi curæ, & beneficia tanquam secularia praefuit, manutur perpetua, & non temporalia ad tradita per Gonz. Super reg. 8. glos. 5. §. 6. al. num. 7. Cassad. decis. 4. num. 2. de prebend. Mandos reg. 3. q. II. num. 2. Paris. lib. II. q. 3. num. 2. de resigiat. Causal. decis. 72. num. 3.

- 14 Quia licet de iure sic presumatur, & vera sit in dubio supradicta conclusio non tamen per hoc tollitur quin fundatione vel statuto secularia etiam beneficia possint esse temporalia, seu manualia idem Gonz. d. glos. 5. §. 6. n. 8. Garz. de benef. par. 1. cap. 2. num. 72. Lap. allegat. 67. num. 6. Mandis. reg. 34. q. 11.
- 15 Minus obstat, quod in beneficiis in aquibus se temporalibus remotio salte fieri non possit sine causa, ut refert Gutier. lib. 3. q. 11. Gonz. d. glos. 5. §. 6. n. 40. & seq. adeoque interim competit manutentio propter statum considerabile ad trad. per DD. in cap. querelam de elect. dicit Caualer. decis. 72. num. 1.
- 16 Quia verior est opinio assertentium in beneficiis manualibus remotionem fieri posse sine causa, ut concludit idem Gonz. d. glos. 5. §. 6. num. 46. qui responderet etiam contrarijs Gutier. et qui etiam arguit ad partes, & deum hanc sequitur d. lib. 3. q. 11. num. 18. Garz. par. 1. cap. 2. num. 8. Card. in clem. 1. §. p. emissa. num. 4. in fin. Imol. num. 14. de suppl. neglig. Prelat. Dec. in sp. ad nostram. n. 23. de confirmat. vnl. s. b. a. 3. par. quest. 68. in fin. Nauar. comment. 2. de regul. n. 65. Rodrig. quest. reg. tom. 1. quest. 34. art. 9. Istan. Andr. in cap. cum singula circa fin. Gemin. num. 10. Ancar. num. 4. Frane. num. 5. de prob. bend. in 6. tamque amplexa est Rota decis. 77. n. 1. part. 1. diuers. & fuit dictum in Burgen. amationis 11. Decemb. 1581. coram Blanchetto, & in Rauenmaten. emphyreensis 6. Marci 1637. coram D. meo Dunozetto, & no uilsimè in Hispania. juris no minandi 21. Maij 1638. coram D. meo Carrillo.
- 17 Et ratio est quia remonens virtutur iure suo, ideo remotus non potest conqueri, ex quo illi iniuriam non facit Gonz. vbi supra. 3. num. 47. Linuriarum §. 1. ff. de iniurijs. cap. cum Ecclesi. Vol. aerr. via 31. de elect. l. nullus. ff. de reg. sur. Rota. decis. 1. de restitu. spoliaria. antiqu. Ideoque nec iudicis officium implorare potest ne remouatur, vt dixit Felin. in cap. pertuas. num. 4. de maior. & obed.
- 18 Et quod habet in manuale beneficium seu Capellano ad nutum amobili manutentio, aut aliquod remedium possessorum non competit, tradit Garz. d. p. ar. 1. cap. 2. num. 87. dicit Rota in antiqu. dicta decis. 1. de restit. spoliar. num. 1. reproba. ta opinione Innocentii d. g. l. si quis conductionis C. locati. & decif. 6. cod. tit. in nou. Bald. in liem affirmit C. de liberal. eas. Rebuss. de pacif. possess. num. 329. & 330. & fuit dictum in dicta Hispania. coram D. meo Carrillo, & ratio est quia non possident, vt fuit dictum in proximè allegata decisione Hispania. & tradit Gambar. de offic. leg. in reseru. benef. n. 12. vcl si aliquo modo possidere dicantur, ista aliqualis possessio est limitata ad tempus scilicet donec remoueantur, Garz. d. cap. 1. num. 87. vnde illo clapsò non dicitur amplius possessio ex natura temporis limitati, l. Imperator. ff. de postuland. statu liberis. §. statum. ff. deleg. 2. & fuit dictum in Elboren. distributione 29. Martij 1599. coram Corduba refert Garz. d. cap. 2. num. 87. Decian. cons. 108. nom. 19. lib. 3.
- 19 Nec praedictis obstat allegata decisio Caualerij 72. Tum quia in eo casu manualitas non probabatur. Tum quia remocio facta erat ob malevolentiam, & odium in remotos, vt ibi videtur est num. 5. in fin.
- 20 Ita enim singulariter limitatur dicta conclusio, quod remotio fieri possit sine causa, dummodo ab odium, vel malitia, Rota. decif. 77. 8. num. 3. part. 1. diuers. Carr. in d. Clemens. 1. §. p. emissa. num. 4. in fine. Butr. & Imol. num. 44. de suppl. neglig. Prelat. Franc. in d. cap. cum singula. num. 5. de prob. bend. lib. 6. Gonz. d. glos. 5. §. 6. n. 48. & H. Rota. decif. 1. de restit. spoli. in antiqu. & late in d. Hispania. coram D. meo Carrillo, in dicta Burgen. amotionis 11. Decemb. 1581. coram Blanchetto.
- 21 Supradicta tamen limitatio in praesenti casu locum non haber, quia regulariter odium non presumitur Alberic. in l. iniuriarum actionum 1. & in §. si quis per iniuriarum. ff. de iniur. Mafcard. de probat. concl. 1132. num. 1. & huiusmodi exceptio tanquam sapiens obiectum, est concludenter probanda, quod nullo modo sit in praesenti casu, Rota. decif. penult. & final. de excep. in nou. ad text. in cap. super his, & cap. acc. 7

accedens de accusat. Pauci etenim Curati, ex magno ac penè ingenti numero, qui per Archiepiscopum in tota Diœcesi deputantur, quique concordiam cū Beneficiatis ab Ordinario initam impugnarunt, remotionem ex odio vel malevolentia factam causari minime poslunt. Quia si ex hoc capite processisset amotio, multo plures, aut ferè omnes fuissent amoti. Imò vienem iure suo non facere in odium dixit Alciat, reg. 3, presump. 23, nec ad emalationem Hodded, conf. 89, num. 34, & quamlibet causam etiam bestialem ab odio, vel malitia excusare fuit dictum in dicta Hispaleñ, iuris nominandi coram D. meo Carrillo, Lira de Capell, lib. 2, cap. 6, num. 23. Et seq. ex ligatur, ff. de liber. can.

22 Nce obstar, quod huiusmodi mutatio sit intollerabilis, vt arguebat Gutier, dicta quest. 11, lib. 3. Quādoquidem est in limine fundationis permissa, & ex hac resultare potest fauor cultus diuini: Curati enim ob timorem expulsionis accuratius inservient Ecclesie, vt dixit idem Gutier, dict. q. 11, num. 23.

23 Demum cessare videtur hoc casu omnis difficultas, quia dicebatur huiusmodi curas nedum verè esse beneficia perpetua, sed nequidem manualia, sed potius officia ad exercendum scilicet nomine Archiepiscopi curam animarum in eo tantum residentem, quod liquidè patet ex ijs verbis quae in licentij apponuntur, & sepius replicantur, damus licentiam, ut possis deferire officio Curati, & ibi exercerat officium Curati, & ibi ratione dicti officij, &c. Aut ut dicam temporales Vicarias, que nec dantur in titulum, nec sunt beneficia, Gonzal. glof. 5, §. 3. n. 35. Garz. part. 1, cap. 2, num. 93. Rebuff, de nominat. quest. 15, num. 61. neque ad eas requiritur collatio aut institutio, sed sola approbatio Episcopi, & licentia ad ministrandi Sacra menta, vt per Archiepiscopum Hispaleñ seruatur, idem Garz ex mente Sac. Congregat. Concilij allegato num. 93.

24 Vnde dicti Curati solum duci possunt Adiutores Episcopi in exercitio curæ, non autem verè Beneficiati perpetui aut manuales, vt in Diœcesi Calaguritana nota. Gonx. glof. 6, num. 68: sequendo Oldrad. conf. 67, nu. 3. Caputaq. dec. 340 num. 4, par. 3. seu portius Vicarii temporales quo nomine Vicarij illos appellat Rotari allegata decis. Hispaleñ 2, Martij 1635, coram D. meo Vero spio, seu verius Administrari, & propriè seruatores, ut expressis verbis nuncupant supradictæ licentia ibi, deferunt officio, & ibi pro tali seruatore admittant. Vnde tanquam salariati seruatores in priuata domo, possunt quandocumque etiam sine causa amoueri, ut supradictum est ex allegata decis. 50, de concess. præbend. in antiqu. & sepius laudata decis. Hispaleñ, iuris nominandi coram D. meo Carrillo.

25 Quę quidem magis clare demonstrant iustitiam manutentionis pro D. Archiepiscopo, ad quam soli testes de quasi possessione deponentes sufficent, ex supra allegatis.

26 Neque verò visum fuit obstare, quod pro parte Curatorum opponebatur testes nulliter examinatos fuisse à Proutiore post inhibitionem Rotalem, quę semper est timenda Ludouij, decis. 435, per 10. Andreas decis. 16. & 34.

27 Quia obiectum cessabat ex facto. Inhibitio enim non emanauit super hac causa, sed super lite obseruationis concordia cum Beneficiatis, quę nihil con munice habet cum hac lite super iure amouendi Curatos.

28 Et ex his Domini dixerunt dandam esse manutentionem Eminentissimo D. Archiepiscopo utraque parte informante.